

תת"ע 3616/04/19 - מדינת ישראל נגד נורית בן דוד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3616-04-19 מדינת ישראל נ' נורית בן דוד
לפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ליהי אלדר

המאשימה

נגד

נורית בן דוד

ע"י ב"כ עו"ד לאה קהת קלנר

הנאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת נרשמה ביום 12.3.18 הודעת תשלום קנס בגין עבירה של אי עצירה לפני מעבר חציה וזאת בניגוד לתקנה 67 (א2) לתקנות התעבורה.

הנאשמת הגישה בקשה לביטול הודעת הקנס במכתב ששלחה למשטרת ישראל ובפנייה מקוונת (ראה סומן נ/4, ונ/1-3/3).

הנאשמת כפרה במיוחס לה בכתב האישום ועל כן נשמעו בפני הראיות.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה השוטר רב נגד סופר שלום, עורך הדו"ח, והוגש הדו"ח (ת/1) וסקיצה שערך השוטר בבית המשפט (ת/2) כמו כן הוגש שכתוב הדו"ח (ת/3).

ואלו העובדות הרלוונטיות לביצוע העבירה על פי גרסת המאשימה:

ביום 12.3.18 בסמוך לשעה 14:00 נהגה הנאשמת ברכבה, בתל-אביב, ברחוב הנחושת 2 בנתיב הימני ובהגיעה למעבר החצייה אשר מסומן על הכביש ובנוסף מעל למעבר החצייה תמרור אזהרה (מספר 306) בהגיעה למעבר החצייה כאמור לא עצרה את רכבה וזאת על אף כי רכב ג'יפ שחור עצר בנתיב השמאלי על מנת לתת זכות קדימה להולכת הרגל אשר עמדה על אי התנועה ואשר ניכר בכוונתה לחצות את הכביש והנאשמת לא אפשרה להולכת הרגל

להשלים ולסיים את חצייתה בבטחה.

לפיכך טוענת המאשימה, עברה הנאשמת על הוראת סעיף 67 (א2) לתקנות התעבורה.

באשר לתגובת הנאשמת בעת קבלת הדו"ח צוין בדו"ח (ת/3) כי הנאשמת השיבה במקום לשוטר כי: **"הוא (ה.ש-הגי'פ) לא עצר בגלל הולכת הרגל הוא סימס ביחד עם החברה שלו"**.

באשר למה ראה השוטר העיד בדיון יום 11.11.19 בפני:

" שרכב הגי'פ יוצא מהכיכר בנתיב שמאלי, עוצר לפני מעבר החציה, הוא נותן זכות קדימה להולכת רגל שמצוינת בגוף הדוח, עומדת באי תנועה, בסמוך למעבר חציה והכביש, וניכר שבכוונתה לחצות את הכביש, בגלל זה הוא נעצר והנאשמת עקפה את הגי'פ הזה בנתיב מימין. ואני עצרתי את הרכב הזה. אז הולכת הרגל מבחינתי ממשה את כוונתה, וחצתה למדרכה בצד השני, אם הרכב הזה היה סתם נתקע כמובן שהייתי רואה ואז העבירה לא הייתה מתקיימת" (ע"מ 4 לפרו' שו' 18-23).

עוד העיד השוטר: **"אני עובד שם ואני מכיר את המקום שם, לפני הסופרפארם אני יודע איפה עמדתי...יש שם אכיפה מאסיבית, אני מכיר כל דבר שזז שם, אני חידשתי שם את כל הסימונים אני שולט במקום הזה ומכיר אותו על בוריו"** (ע"מ 5 שו' 12-15).

כמו כן השוטר העיד כי הוא עמד במרחק של כ-20 מ' ממקום עמידתה של הנאשמת ומבצע אכיפה כך מספר פעמים ביום.

על פי גרסת הנאשמת (נ/4) עולה כי: **"...צפרתי לנהג שנסע לפני וסימס תוך כדי נהיגה וזאת כדי למנוע תאונה"**.

בעדות הנאשמת בחקירת הנגדית הגיבה לשאלה מה השוטר אמר לה שעצר אותה: **"..הוא אמר לי שלא נתתי זכות קדימה במעבר חציה ואני אמרתי שלא נכון, שלא היה אף אחד במעבר החציה, מה גם שקודם לכן נתתי זכות קדימה לזכות קשישים, התנועה התנהלה באיטיות רבה, ולא היה סיכוי שאני לא אתן זכות קדימה"** (ע"מ 7 לפרו' שו' 17-20).

הנאשמת טענתה בעדותה כי פגשה בשוטר לראשונה עת הוא **"קפץ לה לכביש"** וכן בנ/4 ובעדותה כתבה כי השוטר עצר אותה **"מקום מסוכן שחשף אותה לפגיעת רכבים שנכנסו ללא הרף לכיכר"** וכן כי אף פקח העירייה שעבר במקום הזהיר אותה לא לעמוד במקום.

באשר למיקומה של הנאשמת בהתאם לסקיצת השוטר הגיבה הנאשמת:

עמוד 2

"ת. אני לא כל כך מבינה את השרטוט, אבל אני באתי מאסותא ופניתי שמאלה, השרטוט הזה לא נכון, אני לא עשיתי פרסה אלא פניתי שמאלה, אני באתי מהברזל ופניתי שמאלה לכוון ראול ולנברג. השרטוט אינו מדויק. בית החולים נמצא ברחוב הברזל 20 ואילו על פי השרטוט הוא כאילו נמצא על רחוב הנחושת. הוא עצר אותי בתוך הכיכר במקום ממש מסוכן, על הפינה של היציאה מהכיכר לכוון רחוב הנחושת כאשר התנועה סואנת ועמוסה, אני ביקשתי לעצור במקום יותר בטוח אך הוא סירב, הוא היה מאוד גס רוח, ובאותו רגע עבר פקח עירוני ואמר לי להמשיך לנסוע אני אמרתי שאני לא יכולה, הוא העמיד אותי במשך רבע שעה בתוך הנקודה הזאת ביציאה מהכיכר במקום מאוד מסוכן, הוא בעצמו עבר עבירה, ביקשתי ממנו שיקריא, הוא ביקש שאחתום על הדוח, אני ביקשתי ממנו שיקריא את הדוח כי לא הבנתי מה כתוב, ולא רק שהוא לא הקריא, הוא זרק לי את הדוח לתוך האוטו והמשיך לדרכו, הדוח נפל על הארץ, ואני נאלצתי לפתוח את הדלת ולהרים אותו. מה שאמר השוטר כי חשוב לו שהנהג ידע במה הוא מואשם, אין לזה בסיס, לפחות לגבי." (ע"מ 7 לפרו' שו' 22-33)

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו, שמעתי את עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשמת עברה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיאר באופן מפורט את נסיבות העבירה כפי שעולה מהדו"ח ומהסקיצה המפורטת תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, כולל מיקום מעבר החצייה, מיקום התמרוך, מסלול נסיעת הנאשמת, מקום עמידת השוטר, מסלול חציית הולך הרגל והכל עובדות הרלוונטיות לאישום.
2. עדותו של עד התביעה בבית המשפט הייתה עניינית, בהירה ועקבית ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי ב"כ הנאשמת.
3. הסקיצה שערך השוטר נעשה במועד שעצר את הנאשמת, מדויקת ומפורטת, אך הנאשמת העידה כי אינה מבינה את השרטוט וביקשה באמצעות בא כוחה להציג ולהגיש את המפה מגוגל בקשה אשר נדחתה במעמד הדיון. יחד עם זאת, עד התביעה לא נחקר בכל הנוגע לתרשים שערך במועד האירוע ולא העלו כל סתירות אשר הנאשמת מעלה כלפיו בסיכומיה.
4. השוואת הגרסה של הנאשמת בבקשתה לביטול הודעת הקנס אל מול תגובתה בת/3 מעלה כי הנאשמת לא הבחינה כלל בהולך הרגל אלא התייחסה רק לנושא כי צפרה לרכב שנסע לפניו וסימס תוך כדי נהיגה, כך לדבריה, שהינה השערה ספקולטיבית בלבד והנאשמת לא הציגה תמונות התומכות בטענותיה לגבי מצב מעבר החצייה במקום.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שהזהרתי עצמי כי עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובע כי הוכחו בפני כל עובדות כתב האישום כאמור וכי הנאשמת עברה את העבירה כמיוחס לה על פי כתב האישום

ולפיכך אני מרשיע אותה.

ניתנה היום, ד' כסלו תש"פ, 02 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.